Caută-mă cu ochii cu care privești cealaltă față a lumii

On Martie 27, 2020

Perspectiva unei noi atitudini față de totalitatea creației, devine amețitor de largă dacă ai capacitatea de a-ți converti latențele de spiritualitate într-o lume care așează fondul înaintea formei.

M-am gândit de atâtea ori la mine însumi, visător, în preajma solemnității, cu patosul elanului creator, așa cum m-aș gândi la altcineva mai presus decât mine, aflat la un nivel spiritual mai înalt decât mi-aș fi putut imagina. Cumva, acest lucru însemna să deslușesc acel conținut de informații prețioase, esoterice, din memoria unor faimoși alchimiști, gândindu-mă că poate acesta este felul meu de a realiza Marea Operă, cu aplicare artistică, literară, dar și spirituală.

În acest caz, gândirea mea trebuia să recunoască, să adopte, să păstreze acel pattern cognitiv al altor *litteratisque hominibus prestigious* , încât imaginea mea să se confunde cu imaginea alchimiștilor într-o realitate care rezistă testului timpului. Doar astfel, mi-aș fi putut câștiga dubla existență, cu perspectiva unei moșteniri alchimice, cerești, atemporale. Mai trebuia să investighez cu luciditate expresia unei condiții mintale cauzatoare de confuzie: *"Precum în cer, așa și pe pământ."*

Şi oare, nu cumva, înglobând în propria-mi ființă conținutul cognitiv al memoriei universale, aș fi putut să apropii imaginea mea de imaginea unei alte laturi a științei, și profitând de această ocazie să mă autodepășesc, chiar să mă auto-poziționez cu un pas în fața celorlalți oameni?

Oare, imaginea ființei mele, fiind iluminată de un intelect agent responsabil pentru caracterul esoteric al limbii sanscrite, pătrunsă doar de elita cabaliștilor, ar fi putut îndeplini funcția de cunoaștere primordială, *Quasentio Adhis,* sau cunoașterea de dincolo de eternitate? Da, era posibil, dar numai prin cristalizarea și codificarea semnificațiilor lumii oculte, în cuvinte și structuri verbale caracteristice persoanelor cu nivel înalt de pregătire.

Leadership: Creația căreia îi dedici timp de reflecție poate fi punctul culminant al unei capodopere artistice totale în care o singură imagine poate să constituie versiunea realității trăită prin înrudire cu simbolurile cheilor spirituale?

Dar să trudesc pentru Marea Operă, în așa măsură încât imaginea mea să capete sensul și personalitatea altei imagini, mai presus de orice închipuire a imaginației, era fără de folos dacă nu luam în considerare cele două chei spirituale importante. Numai omul trecut prin chinurile grele ale creației le poate înțelege, după însemnătatea cuvenită Legilor lui Aziluth:

"Trebuie să renunți la această lume, pentru a o câștiga pe cealaltă."

"Iar cine va răbda până la sfârșit vă fi mântuit."

Newton a vorbit cu Dee înainte de a lua legătura cu Flamel. Toți trei au luat legătura cu prezentul, și l-au numit viitor, chiar dacă totul se întâmpla în trecut. Şi din întâlnirea lor s-a născut o stea, ea însăși operă a creației universale, care veșnic luminează pe cerul senin al unei lumi situată în planul lui Dumnezeu. O stea convertită într-o imagine fabuloasă, vizibilă doar în privirea interioară a creatorului. Mulți o văd, dar nu o pot înțelege, și uită de ea. Alții o înțeleg, dar nu pot s-o vadă, chiar dacă și-o imaginează.

Alchimistul o folosește ca pe o realitate robustă, imperativ înrudită cu acel „Fie” al creației. El știe că nimeni nu ajunge să descopere Marea Operă, magica întâlnire cu lumea *Reflecției in Quintessenza* prin condiția inseparabilității unui organism istoric-cultural, fără să trudească enorm la ceea ce se numește "Spațiul privilegiat al omniprezenței divine". Iar asta, deoarece fenomenul transcenderii nu prea corespunde realității puternic promovate în breasla oamenilor de rând, și fiindcă oamenii de rând nu vor să creadă într-o altă realitate.

Leadership: Conținutul creației tale variază în funcție de fundalul unor imagini care întregesc profilul unor indivizi capabili să împărtășească aceeași viziune imprimată pe tiparul unei istorii retrăite prin intermediul unei experiențe demiurgice?

Iar Dumnezeu, a mai făcut o lucrare excepțională, o lume nevăzută, o lume a îngerilor. Newton, Dee și Flamel sunt regi în această lume pentru că au fost mântuiți, sfințiți, pe motiv că au găsit o nouă înțelegere despre relația omului cu spațiul și cu acțiunea. Ei sunt nemuritori pentru că au răbdat totul până la sfârșit, asumându-și chinul sisific al creației și ambiția demiurgică a re-creației.

Am luat parte la întâlnirea lor, sub auspiciul lui Dumnezeu, bineînțeles, căci numai Creatorul poate să pună la cale o asemenea întâlnire. Nu mi-a venit să cred. Eu am fost cheia acestei întâlniri. Am fost chiar obiect de polemici ale excesului de cunoaștere, în măsura în care deveneam inteligibil în act prin lumina intelectului agent *Arhexossief* . Poate și datorită calităților mele de scriitor capabil să înțeleagă lucrurile neînchipuite, sau lucrurile auzite în două sau mai multe variante de vorbire, pentru a putea articula și comunica clar și coerent adevărul Scripturii, aici pe pământ, la fel ca și în cer.

La acest nivel, imaginea lumii în care mă învârteam, de la o realitate la alta, era ca o urmă de lumină lăsată de trecerea grațioasă a pașilor unui poet pe nisipul fin al unei limbi care piere, dar spiritul care o transcende nu poate fi atins de moarte. Sincer, pătrunzător, evocator, împărtășeam prin intermediul manuscrisului meu, atât de prețios, formele accidentale de expresie sau speciile sensibile ale originalului unei capodopere artistice: culorile, linia grafică, simbolurile, perspectiva, unghiurile de vizualizare largi asupra realității, etc.

Din moment ce imaginea lumii devenea imaginea unei întâlniri de grad spiritual, căci aceasta era, în fond, o imagine intelectuală intercalată cu asimilarea unor conținuturi informaționale excepționale, însăși capacitatea mea de a exista atât în obiectul extra-mental, cât și în mintea unui *Trio Intellectus* , devenea un soi de orientare spre glorificarea mijlocirii mele ca partener a lui Dumnezeu.

Mă înclin în fata demnității și solemnității trecerii la viața veșnică, la fel cum s-au înclinat Newton, Dee și Flamel. Toți trei sunt martorii ridicării mele la rang de Creator, într-un spațiu cu mai multe nivele de existență, ca participant la un eveniment numit *Reashmenthis Levhelyss* , sau glorificarea cerului în limba îngerilor.

Leadershipul vizează conținutul creației științifice, literare sau artistice, etalat pe fundalul unor imagini care întregesc tiparul unei istorii retrăite prin intermediul unei capodopere spirituale și providențiale de tipul: “I am The One Who Changes The Wonder of The World.”

Caută-mă cu ochii cu care privești cealaltă față a lumii dacă vrei să înțelegi perspectiva unei noi abordări a cunoașterii, confruntate cu marele test al spiritului vremii.

Cunoașterea aceasta atât de prețioasă, fără sfârșit, poate fi abordată numai prin întâlnirea Creatorului cu Creația lui, după lungi eforturi de a-ți găsi echilibrul între minte, trup și suflet, în fața provocării de a vedea magia realității augmentate printr-un limbaj subtil ca o transcendență spre o altă lume, ideală.

Source: https://neculaifantanaru.com/cauta-ma-cu-ochii-cu-care-privesti-cealalta-fata-a-lumii.html